

Paršat Berešit

(První volání) 1,1 První stvořil Bůh ta nebesa a zemi.

2 A země, ta byla pusto a prázdno, tma nad propastí a Boží duch, vanoucí nad vodami.

3 A Bůh řekl: „Bud' světlo!“, a světlo bylo.

4 A vida Bůh to světlo, že je dobré, oddělil Bůh světlo od tmy.

5 A Bůh nazval světlo „den“ a tmu nazval „noc“ a byl večer a bylo jitro, jeden den.

6 Bůh řekl: „Bud' klenba mezi těmi vodami a odděluje vody od vod!“

7 A Bůh učinil tu klenbu a oddělil vody, jež jsou nad klenbou, od vod, které jsou pod klenbou, a tak se stalo.

8 Bůh nazval tu klenbu „nebesa“ a byl večer a bylo jitro, druhý den.

9 Bůh řekl: „Ať se vody, jež jsou pod nebesy, soustředí k jednomu místu a ukáže se souš!“, a tak se stalo.

10 Tu souš pojmenoval Bůh *země* a soustředění vod nazval *oceány*, a Bůh viděl, že je to dobře.

11 Bůh řekl: „Zelenej se, země, travou, sémě semenícím osením, plodonosným stromem jeho druhu, jehož sémě je na zemi!“, a tak se stalo.

12 Země vyvedla trávu, osení, semenící sémě dle jeho druhů a plodonosný strom, semenící sémě dle jeho druhů, a Bůh viděl, že je to dobře.

בְּרֵאשִׁית

1 בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: 1
2 וְהָאָרֶץ הִיְתְּהוּבָה וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים 2
3 מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמַּיִם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־ 3
4 אוֹר: וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים בֵּין 4
5 הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ 5
קֶרָא לַיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד: 6
7 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מְבֹרָךְ בֵּין 7
מַיִם לְמַיִם: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הַרָקִיעַ וַיְבָרֶךְ בֵּין הַמַּיִם 7
אֲשֶׁר מִתַּחַת לְרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לְרָקִיעַ וַיְהִי־ 7
8 כֵּן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְרָקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר 8
יוֹם שֵׁנִי: 8
9 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקּוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מְקוֹם 9
אֶחָד וְתִרְאֶה תִבְשֶׁת וַיְהִי־כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לִיבֹשֶׁת 9
אָרֶץ וּלְמְקוֹת הַמַּיִם קֶרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: 9
10 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשֵׂא הָאָרֶץ דִּשְׂא עֵשֶׂב מִזֵּרַע וְרֵעַ עֵץ 10
פְּרִי עֵשֶׂה פְּרִי לְמִינֹו אֲשֶׁר זֵרְעוּבוּ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן: 10
11 וַתֵּצֵא הָאָרֶץ דִּשְׂא עֵשֶׂב מִזֵּרַע וְרֵעַ לְמִינֹהוּ וְעֵץ עֵשֶׂה־ 11
12 12

13 Byl večer a bylo jítro, třetí den.

14 Bůh řekl: „V klenbě nebes buďtež svítlny k oddělení dne od noci a pro znamení a k určení svátků, dnů a roků!

15 A budou svítlnami k osvětlení země!“, a tak se stalo.

16 Bůh učinil dvě ty velké svítlny, velkou svítlnu k vládě denní a k noční vládě malou svítlnu a hvězdy.

17 Bůh je umístil do klenby nebes, aby osvětlovaly zemi.

18 A aby vládly dnem a nocí a oddělovaly světlo od tmy, a Bůh viděl, že je to dobře.

19 Byl večer a bylo jítro, čtvrtý den.

20 Bůh řekl: „Hemžete se, vody, hemžením živé duše a ptactvo ať poletuje nad zemí na nebeské klenbě!“

21 A Bůh stvořil ty velké ještěry i veškerou plazící se živou duši, již vody rozmnožily podle jejích druhů, a všechno okřídlené ptactvo po jejích družích, a Bůh viděl, že je to dobře.

22 Bůh jim poželal, řka: „Budte plodní a množte se a naplňte vody v mořích a ptactvo ať se rozmnožuje na zemi!“

23 Byl večer a bylo jítro, pátý den.

24 Bůh řekl: „Vyved', země, živou duši všeho druhu, dobytek a plazy a zemskou zvěř každého druhu!“, a tak se stalo.

25 Bůh učinil zemskou zvěř jejího druhu, dobytek jeho druhu a pozemské plazy po jejích družích a Bůh viděl, že je to dobře.

פְּרִי אֲשֶׁר זָרְעוּכוֹ לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב:

13 וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי: פ שֵׁנִי.

14 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹדֶת בְּרָקיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין

הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם:

15 וְהָיוּ לְמְאֹדֶת בְּרָקיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן:

16 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹדֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמְּאֹדֹר

הַגָּדֹל לְמִמְשַׁלֵּת הַיּוֹם וְאֶת־הַמְּאֹדֹר הַקָּטָן לְמִמְשַׁלֵּת

17 הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים: וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרָקיעַ

18 הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ: וּלְמִשַׁלׁ בֵּינָם וּבִלְיָלָה

וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב:

19 וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי: פ

20 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹבֵף

21 עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רִקיעַ הַשָּׁמַיִם: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־

הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֹשֶׁת אֲשֶׁר

שָׂרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא

22 אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַיִּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ

23 וּמְלֵאוּ אֶת־הַמַּיִם בְּיַמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בְּאָרֶץ: וַיְהִי־עֶרֶב

וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חַמִּישִׁי: פ שְׁלִישִׁי.

24 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ כְּהֵמָּה

25 וְרִמֶּשׂ וְחַיֵּת־וְאָרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־

חַיֵּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רִמֶּשׂ

26 Bůh řekl: „Učinme člověka s naší pečeti jako naši podobu a podmaní mořské ryby, nebeské okřídlence a dobytek a celou zemi a všechny plazy lezoucí po zemi!“

27 A stvořiv Bůh toho člověka se svou pečeti jako svou podobu, stvořil je muže a ženu.

28 A Bůh jim požehnal a Bůh jim řekl: „Budte plodní a množte se, naplňte zemi a opanujte ji, podmaňte mořské ryby a nebeské ptactvo a všechnu zvěř lezoucí po zemi!“

29 A Bůh řekl: „Hle, dal jsem vám za potravu všechno sémě semenící osení, které je na zemi, a každý strom, dělající plody semenící sémě.“

30 A vši zemské zvěři a všemu nebeskému ptactvu a všem plazům na zemi, v nichž je živá duše, jsem dal za pokrm veškeré zelené osení“, a tak se stalo.

31 A Bůh viděl, že vše, co učinil, je velmi dobré, a byl večer a bylo jitro, den ten šestý.

2,1 Nebesa a země se všemi svými zástupy byly dokončeny.

2 Sedmým dnem dovršil Bůh své dílo, které konal, a sedmého dne si odpočal ode všeho svého díla, které vykonal.

3 A protože v něm Bůh odpočinul ode všeho svého díla, které Bůh stvořil, aby bylo vykonáno, požehnal Bůh sedmému dni a posvětil jej.

(Druhý volaný) 4 Toto jsou příběhy nebes a země, stvořených v den, kdy Hospodin, Bůh, dělal zemi a nebesa.

5 I každého stromku na poli, nežli byl na zemi, a všeho osení,

26 הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיְרֵא אֱלֹהִים כִּי טוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וַיְרֵדוּ בְדִגְתַּת הַיָּם וּבְעוֹף
הַשָּׁמַיִם וּבְבִהֵמָה וּבְכָל-הָאָרֶץ וּבְכָל-הַרְמֹשׁ הַרְמֹשׁ-עַל-

הָאָרֶץ: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים יְאֵת-הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים

27 בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם: וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים

28 וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הָאָרֶץ וּבְכַשֶּׁה

וְרֵדוּ בְדִגְתַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל-חַיַּה הַרְמֹשֶׁת עַל-

הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת-כָּל-עֵשֶׂב יָבֹשׁ

29 זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ וְאֵת כָּל-הָעֵץ אֲשֶׁר-

30 בּוֹ פְרִיעֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ: וּלְכָל-חַיַּת הָאָרֶץ

וּלְכָל-עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל-רוֹמֵשׁ עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-בּוֹ נֶפֶשׁ

31 חַיָּה אֶת-כָּל-יֵרֶק עֹשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי-כֵן: וַיְרֵא אֱלֹהִים

אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-

בֶּקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי: פ

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל-

3 מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי

וַיְקַדְּשֵׁהוּ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים

לַעֲשׂוֹת: פ רביעי. (שני לספרדים).

4 אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם בַּיּוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה

5 אֱלֹהִים אֶרֶץ וּשְׁמַיִם: וְכָל-יִשְׁחַת הַשָּׂדֶה מִרְס יִהְיֶה כְּאָרֶץ

וַיְהִי

nežli vyrašilo, poněvadž Hospodin, Bůh, nedal doposud zemi déšť a nebylo člověka, který by zemi obdělával.

6 A ze země se zvedala pára a zavlažovala veškerý povrch země.

7 Hospodin, Bůh, vytvořil člověka z prachu země, vdechl do jeho chřipí dech života a člověk se stal živou duší.

8 Předtím však Hospodin, Bůh, založil zahradu v Edenu a člověka, jehož vytvořil, tam umístil.

9 Hospodin, Bůh, dal z půdy vyrašit veškerému stromovi libému na pohled a dobrému k jídlu a uvnitř té zahrady stromu života a stromu poznání dobra a zla.

10 K zavlažování prýští z Edenu proud a rozděluje se odtud ve čtyři hlavní.

11 Jméno jednoho je Píson, toť ten, jenž obtéká celou zemi Chavila, kde je to zlato.

12 Zlato oné země je dobré, je tam i křišťál a onyxový kámen.

13 Jméno druhého je Gíchon, ten, jenž obtéká celou zemi Kuš.

14 A jméno třetího je Chidekel, ten protéká východně od Ašuru, a čtvrtý proud je Frat.

15 A Hospodin, Bůh, vzal toho člověka a ponechal jej v zahradě Eden, aby ji obdělával a chránil.

16 A Hospodin, Bůh, vydal o člověku příkaz, říkáje: „Z každého stromu té zahrady jež!

17 Ale ze stromu poznání dobrého a špatného, z toho nejez, protože téhož dne, kdy bys z něho jedl, musíš zemřít!“

18 A Hospodin, Bůh, řekl: „Není dobře, aby byl člověk sám, udělám mu pomoc jakoby proti němu.“

19 Hospodin, Bůh, vytvořil z té půdy všechnu polní zvěř a všechno nebeské ptactvo a přivedl je k člověku, aby viděl, jak co nazve, a jak ten člověk každou živou duši nazve, tak se bude jmenovat.

וְכָל־עֵשֶׂב־הַשָּׂדֶה־טָרֵם יִצְמַח כִּי־לֹא־הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים
 6 עַל־הָאָרֶץ וְאָדָם אִין לְעַבֵּד אֶת־הָאֲדָמָה׃ וְאֵד יַעֲלֶה מִן־
 7 הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ וַיִּצְרֶה יְהוָה אֱלֹהִים
 אֶת־הָאָדָם עֶפְרָם מִן־הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נְשִׁמַת חַיִּים וַיְהִי
 8 הָאָדָם לְגַנֶּשֶׁת חַיָּה׃ וַיִּטֵּעַ יְהוָה אֱלֹהִים גֶּן־עֵדֶן מִקְדָּם וַיִּשְׂם
 9 שָׁם אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר־יָצַר׃ וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה
 כָּל־עֵץ נֹחַמַד לְמַרְאֵה וְטוֹב לְמֵאֵכֶל וְעֵץ חַיִּים בְּתוֹךְ הַגֶּן
 10 וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע׃ וְנָהָר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת־הַגֶּן
 11 וּכְשֵׁם וַיִּפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבַּעַת רְאשִׁים׃ שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן
 12 הוּא הַסּוּבֵב אֶת כָּל־אֶרֶץ חַבְיִלָּה אֲשֶׁר־שָׁם הַזָּהָב׃ וְהַיָּבֵב
 13 הָאֶרֶץ הַהִוא טוֹב שָׁם הַבָּדֵלַח וְאֵבֶן־שֹׁהַם׃ וְשֵׁם הַנָּהָר
 14 הַשֵּׁנִי גִיחוֹן הוּא הַסּוּבֵב אֶת כָּל־אֶרֶץ קוּשׁ׃ וְשֵׁם הַנָּהָר
 הַשְּׁלִישִׁי חִדְקֵל הוּא הַחֹלֵף קְדָמַת אֲשׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי
 15 הוּא פְרָת׃ וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַיְנַחֲהוּ בְּגֶן־עֵדֶן
 16 לְעַבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ׃ וַיִּצְוֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר מִכָּל־
 17 עֵץ הַגֶּן אֵכֶל תֹּאכַל׃ וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע לֹא תֹאכַל
 18 מִמֶּנּוּ כִּי־בַיּוֹם אֵכֶלְהָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים
 19 לֹא־טוֹב הֵיזֶת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לּוֹ עֹזֵר בְּגִנְדּוֹ׃ וַיִּצְרֶה
 יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֶת כָּל־עוֹף
 הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא אֶל־הָאָדָם לְרְאוֹת מַה־יִּקְרָאֵלּוּ וְכָל־אֲשֶׁר
 20 יִקְרָאֵלּוּ הָאָדָם גֶּנֶשֶׁת חַיָּה הוּא שְׁמוֹ׃ וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת

(Třetí volany) 20 Člověk pojmenoval všechny dobytek a všechno nebeské ptactvo a všechnu polní zvěř, ale pro člověka pomoc jako svůj protějšek nenalezl.

21 Hospodin, Bůh, tedy uvrhl na člověka mrákotu, a když usnul, vzal jedno z jeho žeber a jeho místo uzavřel tělem.

22 Ze žebra, jež z toho člověka vzal, zbudoval Hospodin, Bůh, člověku družku a přivedl ji k tomu člověku.

23 Tu řekl člověk: „Tentokrát je to kost z mých kostí a tělo z mého těla, té, protože byla vzata z druhá, budu říkat družka!“

24 Proto opouští muž svého otce a matku, přilne ke své družce a stanou se jedním tělem.

25 Oba byli nazí, člověk a jeho žena, nestyděli se však.

3,1 A ten had, nejprohnanější ze všech polních zvířat, jež udělal Hospodin, Bůh, oslovil ženu: „Cože Bůh řekl, nejezte ze všech stromů té zahrady?“

2 Žena řekla hadovi: „Z plodů stromů té zahrady jíme.

3 Ale o plodech toho stromu uvnitř zahrady Bůh řekl, nejzte z něho a nedotýkejte se ho, abyste nezemřeli.“

4 Had však ženě řekl: „Nezemřete!

5 Bůh však ví, že v den, kdy z něho budete jíst, se vám otevrou oči, a znajíce dobro a zlo, budete jako Bůh!“

6 Žena viděla, že je ten strom dobrý k snědku, že je požitekem pro oči a že je to strom žádoucí rozumu, vzala z jeho plodů, jedla a dala též svému muži a on jedl.

7 Oběma se otevřely oči a poznali, že jsou nazí, sešili listy fíkovníku a udělali si pásky.

8 Tu uslyšeli hlas Hospodina, Boha, rozléhající se v duchu toho dne sadem, a člověk se svou družkou se skryli uvnitř stromové té zahrady před tváří Hospodina, Boha.

לְכָל הַבְּהֵמָה וְלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְלִכְל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְלָאָדָם לֹא
 21 מָצָא עֹזר כְּנֹדוֹ: וַיִּפֹּל יְהוָה אֱלֹהִים יִתְרַדְּמָה עַל הָאָדָם
 22 וַיִּשְׁנוּ וַיִּקַּח אֶחָת מִצֵּלְעָתָיו וַיִּסְגֵּר בְּשָׂר תַּחְתָּנָה: וַיִּכְוֶיְהוָה
 אֱלֹהִים אֶת הַצֶּלַע אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיִּבְאֶהָ
 23 אֶל הָאָדָם: וַיֹּאמֶר הָאָדָם וְאֵת הַפְּעַם עֵצִים מִעֵצָיו וּבְשָׂר
 24 מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחְתָּהּ זֹאת: עַל־כֵּן
 יִעֹזב אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר
 25 אֶחָד: וַיְהִיו שְׁנֵיהֶם עֶרוּפִים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יָתַבְּשׂוּ:
 וַהֲנַחַשׁ הָיָה עִרוּם מִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
 אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אַף כִּי־אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ
 2 מִכָּל־עֵץ הַגֵּן: וְתֹאמַר הָאִשָּׁה אֶל־הַנַּחַשׁ מִפְּרִי עֵץ־הַגֵּן
 3 נֹאכַל: וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַגֵּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא
 4 תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְעוּ בוֹ פֶן תָּמֹתוּן: וַיֹּאמֶר הַנַּחַשׁ אֶל־
 5 הָאִשָּׁה לֹא מוֹת תָּמֹתוּן: כִּי יָדַע אֱלֹהִים כִּי בְיוֹם אֲכַלְכֶּם
 מִמֶּנּוּ וּנְפַקְחוּ עֵינֵיכֶם וְהִייתֶם כְּאֱלֹהִים יָדְעֵי טוֹב וָרָע:
 6 וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֹאכְלוֹ וְכִי תֹאווֶה הוּא לְעֵינָיִם
 וַנַּחֲמַד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל וַתִּקַּח מִפְּרִיו וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם־
 7 לְאִשָּׁה עִמָּהּ וַיֹּאכְלוּ: וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיִּדְעוּ כִּי
 8 עֶרְוָם הֵם וַיִּתְּפְרוּ עֲלֵהֶם תְּאֵנִה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגָרֹת: וַיִּשְׁמְעוּ
 אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְּהַלֵּךְ בְּגֵן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְּחַבֵּא
 9 הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ־הַגֵּן: וַיִּקְרָא